

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2029

Κυριακὴ Η' (Η' Ματθ.) (Α' Κορ. 1,10-17)
30 Ἰουλίου 2017

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Τὸ ἀγκάθι τῆς διχονοίας

«Ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσι... Μεμέρισται ὁ Χριστός;» (Α' Κορ. 1,11,13)

Ἐπάρχει, ἀγαπητοί μου, στὸν κόσμον ποὺ ζοῦμε διαφθορά, ὑπάρχει πρὸ παντὸς **ἀπιστία**. Κάτι μορφωμένοι, ποὺ λένε πὼς ξέρουν γράμματα, σοῦ λένε εἰρωνικά· Τί νὰ κάνουμε ἐμεῖς στὴν ἐκκλησία, τί ν' ἀκούσουμε; εὐαγγέλια - ἀποστόλους; Αὐτὰ πάλιωσαν· ἦταν χρήσιμα σὲ κάποια ἄλλη ἐποχὴ, τώρα ποὺ ἡ ἐπιστήμη προώδευσε ἐμεῖς δὲν τὰ ἔχουμε ἀνάγκη...

Πάλιωσε, δηλαδῆ, τὸ Εὐαγγέλιο; Πόσο σφάλουν! Τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε βέβαια τὸ πιὸ ἀρχαῖο βιβλίον· μὰ ὅταν τὸ πιάσης καὶ τὸ διαβάσης μὲ πίστι, θὰ δῆς ὅτι εἶνε σὰν νὰ βγῆκε χθές· νομίζεις ὅτι γράφτηκε γιὰ τοὺς σημερινούς ἀνθρώπους, γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν καὶ σήμερον τὸν κόσμον. Ὅπως δὲν παλιώνει ὁ ἥλιος, ὁ ἀέρας, τὸ νερό, ἔτσι κ' ἡ ἁγία Γραφή.

Θέλετε ἀπόδειξι; **Νὰ ἡ σημερινὴ περικοπὴ τοῦ ἀποστόλου** (βλ. Α' Κορ. 1,10-17). Προσέξατε τί λέει; Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴ αὐτή, πέρασαν αἰῶνες, κι ὅμως νομίζεις ὅτι γράφτηκε γιὰ μᾶς, ὅτι μέσ' στο γράμμα αὐτὸ εἶνε ἡ φωτογραφία ὄλων καὶ ἰδιαιτέρως ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Μὰ πὼς εἶνε δυνατὸν αὐτό; Ἀκούστε τὸ ἱστορικό.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε στοὺς Χριστιανούς τῆς Κορίνθου, μιᾶς ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες καὶ πλουσιώτερες πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Γιατί; **τί συνέβη στὴν Κόρινθος;**

Συνέβη τότε **ἓνα δυστύχημα**. Τί; ἀρρώστια, χολέρα, φωτιά, σεισμός; Κάτι χειρότερο. Κι αὐτὸ ποὺ εἶνε χειρότερο ἀπ' ὅλα –καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ– ποῖόν εἶνε; Τὸ λέει τὸ ἱερὸ κείμενο, μὰ ποιὸς προσέχει; **«Ἐρις»** (Α' Κορ. 1,11· βλ. καὶ 3,3), δηλαδῆ φιλονικία, διχόνοια. Αὐτὸ ἔκανε τὸν ἀπόστολο Παῦλον νὰ γράψῃ μὲ πόνον καὶ δάκρυα. Μὰ **γιατί μάλωναν οἱ Κορίνθιοι;**

Πάντοτε βέβαια εἶνε φίλερι (ἀγαπᾶ τις ἔριδες) τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν μάλωναν γιὰ οἰκόπεδα, γιὰ ἀμπέλια, γιὰ

ἐλαιοστάσια, γιὰ λεφτά· μάλωναν γιὰ κάτι ἄλλο. Ποιόν; Εἶχαν χωριστὴ σὲ μερίδες, σὲ τέσσερα - πέντε κόμματα. Τὸ ἓνα κόμμα εἶχε ἀρχηγὸ τὸν Παῦλον, τὸ ἄλλο εἶχε τὸν Πέτρο, τὸ ἄλλο τὸν Ἀπολλῶ, καὶ τὸ ἄλλο, τὸ αὐθαδέστερο, ἔλεγε ὅτι ἀρχηγὸ ἔχει τὸ Χριστό· ἔκαναν δηλαδῆ καὶ τὸν Κύριον ἀρχηγὸ ἑνὸς κόμματος. Ἔτσι ἔγιναν κομμάτια, **κομματιάστηκε ἡ Χριστιανικὴ κοινωρία** τῆς Κορίνθου. Ὅταν ἔμαθε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι μέσα στὴν πρώτη χριστιανικὴ κοινωρία παρουσιάστηκε τέτοιο ἀγκάθι, αὐτὴ ἡ διαίρεσις, αὐτὸ τὸν ἔκανε νὰ λυπηθῇ πολὺ καὶ νὰ γράψῃ τὰ λόγια αὐτά. Γιατί αὐτὸ ποὺ συνέβαινε, αὐτὴ ἡ διχόνοια, ἦταν κάτι ἀντίθετο μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, ἀνατροπὴ τῆς θεμελιώδους ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ **«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους»** (Ἰω. 13,34· 15,12,17)· ἦταν ἓνας δυναμίτης.

Αὐτὸ κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλον εἶνε **ἐγκλημα** χειρότερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔκαναν Ἑβραῖοι καὶ Ῥωμαῖοι ὅταν σταύρωσαν τὸν Κύριον. Γιατί αὐτοὶ κάρφωσαν μὲν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια του καὶ λόγχισαν τὴν πλευρά του, μὰ δὲν τεμάχισαν τὸ σῶμα του· δὲν ἔθραυσαν οὔτε ἓνα κοκκαλάκι του. Δὲν τὸν διαμέλισαν, νὰ βρεθοῦν ἄλλοῦ τὰ χέρια, ἄλλοῦ τὰ πόδια, ἄλλοῦ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα· ὄχι, τὸν ἄφησαν ἀκέραιο κατὰ τὴν προφητικὴ ἐντολὴ **«ὁστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ»** (Ἐξ. 12,10· Ἰω. 19,36). Αὐτὸ λοιπὸν ποὺ δὲν ἔκαναν οἱ Ἑβραῖοι, τὸν διαμελισμὸ τοῦ Χριστοῦ, τολμοῦμε νὰ τὸ κάνουμε ἐμεῖς; Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶνε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ (βλ. Ἐφ. 1,23· Κολ. 1,18,24)· καὶ ὅπως προκαλεῖ φρίκη νὰ πάρῃ κανεὶς μαχαίρι καὶ νὰ λιανίσῃ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι εἶνε φρικαλέο ν' ἀφήνουμε τὸ διάβολον νὰ βάζῃ τὸ μαῦρον μαχαίρι του, τὴ διχόνοια, γιὰ νὰ κἀνῃ κομμάτια τὴν Ἐκκλησίαν, μιὰ κοινωρία ποὺ πρέπει νὰ ἔνε ἐνωμένη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

«Μεμέρισται ὁ Χριστός;» ρωτᾷ ὁ Παῦλος (Α' Κορ. 1,13). Τί κάνετε, κληρικοὶ καὶ κήρυκες καὶ ἀρχηγοὶ παρατάξεων; πῆρατε τὸ μαχαίρι τοῦ

ἄδου καὶ γιὰ τὰ κέφια καὶ τὰ συμφέροντά σας, γιὰ τὶς ἰδιοτροπίες καὶ φιλοδοξίες σας, πᾶτε νὰ κομματιάσετε τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ; Ὅχι, εἶνε μεγάλη ἁμαρτία νὰ ἐπιχειρῆς μὲ τὴ διαγωγή σου νὰ προκαλέσης διαίρεσι τῆς ἐνιαίας κοινωνίας, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Δὲν ξέρω, ἀγαπητοί μου, τότε ποῦ εἶπε τὰ λόγια αὐτὰ ὁ ἀπόστολος Παῦλος πῶς τ' ἄκουσαν οἱ Κορίνθιοι καὶ ἂν ἐνώθησαν. Ἀλλὰ ἐγὼ φεύγω τώρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἔρχομαι στὰ σημερινὰ χρόνια καὶ βλέπω, ὅτι τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου ταιριάζουν καὶ σ' ἐμᾶς. Γιατὶ ἐδῶ, στὸν τόπο αὐτόν, ἀπὸ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς, ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου ἀκόμη, φυτρώνει ἕνα ἀγκάθι, ποῦ κάνει τὸν τόπο μας νὰ πονῆ καὶ νὰ ματώνη· ἡ **Ἑλληνικὴ διχόνοια**. «*Μῆνιν ἄειδε, θεά...*», λέει ὁ Ὀμηρος ἀρχίζοντας τὴν Ἰλιάδα· ἔλα, λέει, νὰ τραγουδήσουμε μὲ κλάματα τὴ φιλονικία, ποῦ ἄρχισε μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων ἀνδρῶν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως.

Αὐτὴ ἡ «*μῆνις*», αὐτὸ τὸ **πάθος**, αὐτὴ ἡ «*ἔρις*» ποῦ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἐνδημεῖ δυστυχῶς στὸν τόπο μας. Εἴμαστε λαὸς ἐριστικός, μέσα μας ὑπάρχει ἡ διχόνοια, τὸ **μικρόβιο** αὐτό. Κι ἂν ἦταν σήμερα ἀνάμεσά μας ὅπως τότε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μ' αὐτὸ τὸ ἐπίμαχο ζήτημα ποῦ ταλανίζει βαθεῖα τὸν Ἕλληνα θὰ καταγινόταν – ἔξω ὅμως ἀπὸ κόμματα! ἀφοῦ ὁ ἐργάτης τοῦ εὐαγγελίου καλεῖται νὰ μένη πάνω ἀπὸ τὶς ἀνθρωπίνες μικρότητες, νὰ μὴ ταυτίζεται μὲ καμμία ἀπὸ τὶς ἀλληλοσυγκρουόμενες παρατάξεις, νὰ παίζη πάντοτε ρόλο ἐνωτικό. Εἴμαστε ὑπεράνω ὄλων καὶ ζητοῦμε ὅλος ὁ κόσμος, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ πολιτικῶν φρονημάτων, νὰ ἐνωθῆ κάτω ἀπὸ τὶς φτεροῦγες τῆς μιᾶς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Δυστυχῶς ὅπου νὰ πᾶς ἀκοῦς «*ἔριδες*», ὅπου τεντώσης τὸ αὐτί σου θ' ἀκούσης καυγᾶ. Μὰ γιατί μαλώνουν οἱ ἄνθρωποι; **ποιὰ εἶνε τὰ αἷτια**; Τὰ αἷτια εἶνε πολλὰ· εἶνε ἡ κακία, εἶνε ὁ φθόνος (Γιατὶ αὐτὰ νὰ τὰ ἔχῃς ἐσὺ καὶ νὰ μὴν τὰ ἔχῃς ἐγώ;), εἶνε ἡ φιλοδοξία (ποῦ κάνει τὸν ἄνθρωπο νὰ πατᾶ ἐπάνω σὲ πτώματα, σὲ πυραμίδες κρανίων, γιὰ ν' ἀνεβῆ σὲ ἀξιώματα), εἶνε ἡ ζήλεια, εἶνε ἡ πλεονεξία, εἶνε ἡ φιλαργυρία, εἶνε... Κυκλοφορεῖ καὶ μιὰ νέα θεωρία·

–Ὅχι, παπούλη, λάθος κάνεις, λένε. Αἷτια δὲν εἶνε αὐτὰ· αἷτια εἶνε **ἡ φτώχεια!** Ἄν ἀφαιρέσουμε τὴ φτώχεια, τὸν οἰκονομικὸ δηλαδὴ παράγοντα, οἱ ἄνθρωποι ὅλοι θ' ἀγαπηθοῦν.

Συμφωνῶ ὅτι ἡ φτώχεια εἶνε κακὸς σύμβου-

λος, προκαλεῖ γκρίνια καὶ ἐπαναστάσεις· εἶνε ὅμως ἀφέλεια νὰ νομίσουμε πῶς ἅμα λείψῃ ἡ φτώχεια θὰ πάψουν τὰ δεινά. Νομίζετε ὅτι καὶ τὸ χρῆμα δὲν προκαλεῖ διχόνοια; Διάβαζα αὐτὲς τὶς μέρες τὸ ἐξῆς. Στὴν Ἀγγλία, **σ' ἕνα χωριὸ τῆς Σκωτίας, ζοῦσε ἕνα ἀντρώγουνο**. Ἦταν ἀγαπημένοι, ἐπὶ δεκαπέντε χρόνια πικρὴ κουβέντα δὲν ἀντάλλαξαν. Ξαφνικὰ ὅμως ἄλλαξαν. Τί ἔγινε· κέρδισαν στὸ Προ-πὸ ἕνα μεγάλο ποσό, ἑκατὸν σαραντατρὲς χιλιάδες στερλίνες λίρες, δηλαδὴ δώδεκα ἑκατομμύρια. Καὶ τί συνέβη· δὲν πέρασαν δυὸ μέρες καὶ τσακώθηκαν μεταξύ τους· διαφώνησαν στὸ πῶς νὰ διαιθῆσουν τὰ χρήματα. Μόλις παρουσιάστηκε ὁ διάβολος - τὸ χρῆμα, χάθηκε ἡ ἀγάπη. Μάλωσαν, χτυπήθηκαν, πήγαν στὸ δικαστήριον, ὁ ἄντρας δικάστηκε, πῆραν διαζύγιο, τοὺς πέθανε τὸ ἕνα παιδί, τὸ ἄλλο πῆρε τοὺς δρόμους. Τέλος ὁ πατέρας γυρίζει τώρα σὰν τρελλὸς στὸ μικρὸ του χωριὸ καὶ λέει· **Καταραμένη ἡ μέρα ποῦ κέρδισα ἐκεῖνα τὰ λεφτά!...**

Μπορεῖ, ἀγαπητέ μου, νὰ κάθῃσαι στὸ χωριὸ σου καὶ νὰ ἴσαι πιὸ εὐτυχισμένος κι ἀπὸ τὸ βασιλιά· καὶ μπορεῖ νὰ ἴσαι μέσ' στὶς πολυκατοικίες μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ ν' αὐτοκτονῆς. **Αἷτια τῆς διχονοίας δὲν εἶνε ἡ ἔλλειψι χρήματος**· κάτι ἄλλο λείπει, κάτι βαθύτερο. Καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς φωνάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

* * *

Διηρημένοι εἴμαστε καὶ σήμερα, ἀγαπητοί μου. Ἕνας φιλέλληνας διάβασε τὴν ἱστορία μας καὶ τὸ συμπέρασμά του ἦταν· Ἔχετε πολλὰ προτερήματα οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ ἔχετε καὶ μιὰ μεγάλη κατάρρα, τὴ διχόνοια. Ἄν δὲν εἶχατε τὴ διχόνοια, θὰ κυριαρχούσατε στὸν κόσμον.

Ἦ διχόνοια ποῦ μᾶς ἔκανες κομμάτια! ποῦ μᾶς ἔκανες νὰ χάσουμε τὴ Μικρὰ Ἀσία κ' ἔγινε ὁ τάφος τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος!

Εἶμαι μικρὸς καὶ ἐλάχιστος, ἕνας ταπεινὸς καλόγερος· πέρασα φουρτοῦνες καὶ τρικυμίες, ἔζησα μέσα στὸν ἐμφύλιον σπαραγμὸ, ἀνέβηκα στὰ ψηλὰ βουνά. Γι' αὐτὸ λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ, γονατίστε καὶ **παρακαλέστε τὴν Παναγία νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τὴν κατάρρα αὐτή**. Δὲν ὑπάρχει χειρότερο κακό.

«Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας»! **«Στῶμεν καλῶς» ὅλοι**. Μιὰ κολουμβήθρα μᾶς γέννησε, ἕνα Χριστὸ καὶ μιὰ Παναγία ἔχουμε, ἕνα χῶμα θὰ μᾶς δεχθῆ στοὺς τάφους. Πέτρες, βουνά, λαγκάδια μᾶς φωνάζουν· Ἕλληνες, ἐνωθῆτε!

Ἐνωθῆτε! τὸ φωνάζει ὁ Χριστός, ὁ Κύριος καὶ Θεός· ὃν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, μόνον αὐτόν, εἰς αἰῶνας αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**